

Střelice? Nějaká vesnice u Brna? A festival tam? Beztak přehlídka místních kapel... Tato slova mě napadala, když jsem poprvé slyšela zmínku o festivalu **Střelické strunobraní**. Ale už pohled do programu mě rychle vyvedl z omylu. O přehlídce místních kapel by se dalo hovořit v prvních ročnících, v letošním 8. ročníku však pořadatelé známými jmény opravdu nešetřili.

Festival začal v pátek 11.6. scénou „*Vesničko má středisková*“, ve které se představily většinou revivalové kapely z blízkého okolí.

Sobotní dopolední scéna *Betlém* patřila písničkářům a probíhala na vedlejším pódiu – v malém altánu.

Jitka Glossová s kytaristkou **Luckou „Vole“** se od [p](#)

[osledního koncertu](#)

výborně sehrály, na pódiu působí klidněji a drobné chyby s nadhledem přejdou tak, že publikum nic netuší. Brněnský písničkář

Monty

se do širšího povědomí dostal teprve v nedávné době, ale díky své nepřehlédnutelnosti a zajímavým písním si získal přízeň mnoha posluchačů. Před pár měsíci vydal album

Rybolof

, ze kterého ve Střelicích zazněla většina písní. Písničkářskou scénu moderoval

Ivo Cicvárek

, ale protože sám také účinkoval, občas ho vystřídal

Michal Kosmonaut Šimíček

. Vznikaly tak velmi vtipné poznámky a vzájemné narážky a komentáře. Jeden z nich si povšimnul, že většina písničkářů, kteří ve Střelicích letos hráli, patří k textové dílně

Slávka Janouška

. A jejich spřízněnost byla patrná i navenek, například několika textovými odkazy na písně ostatních kolegů. Ivo Cicvárek v roli hudebníka nejdříve zahrál písně ze svého repertoáru, po chvíli se přidala

Lada Šimíčková

, která za Cicvárkova klavírního doprovodu zazpívala vlastní písně s výbornými poetickými texty. Následovala „rodinná střídačka“, kdy místo Lady přišel na pódium její manžel – Kosmonaut. Ten měl na festivalu asi nejvíce prostoru: nejdříve jako písničkář, v odpoledním programu vystoupil s kapelou

Nevermore.

Posledním účinkujícím na scéně Betlém byl

Martin Evžen Kyšperský

. Jeho projev je naprosto originální a neobvyklý, ale nejsem si jistá, že vyzní na festivalu. Hudbu Kyšperského je možné pozorně vnímat v klubu nebo komornějším prostředí, ale v otevřeném prostoru většina přítomných velmi rychle ztratila pozornost.

V odpolední části se program přesunul na velké pódium a moderátorský mikrofon převzal **Milan Tesař**

, který nejen, že informoval o přítomných kapelách, ale také zval na jiné festivaly a pořádal pro diváky soutěže o CD a vstupenky. Scéna Region patřila soutěži „O KORUNovacY“. Diváci soutěžním skupinám házeli místo hlasovacích lístků mince - koruny, které si poté mohly kapely nechat. Jako první soutěžili

Ibatak

– místní country kapela, kterou i přes spíše průměrný výkon přijalo domácí publikum velmi vřele. Budějovičtí

Bonsai č. 3

mají v repertoáru písně skupiny Bonsai i vlastní tvorbu. Jejich projev působí příjemně a laskavě, u převzatých písní je však těžké ubránit se srovnání s původní Bonsai.

Acoustic Irish

, zabývající se irskou a keltskou hudbou, kombinují zpívané písně s instrumentálkami a prvky hudby Britských ostrovů s vlivem blízkých Beskyd.

Model Bazaar

, původně trio, v nedávné době obohatilo sestavu o bicí a basovou kytaru. Písně jsou teď svižnější, některé však rytmika spíše svázala. Výborné jsou vícehlasy Radka Malého a Jana Řeřuchy. Posledním soutěžícím byl již zmíněný Kosmonaut s doprovodem kapely Nevermore.

Některé písně zazněly už ráno, ale díky kapele byly barevnější a pomohly jim i vokály baskytaristy

Štěpána Axla Axmana.

Během krátké přestávky pořadatelé sečetli mince jednotlivých kapel a poté přišli vyhlásit výsledky: 3. místo obsadil Model Bazaar, 2. místo Kosmonaut a Nevermore a na 1. příčce se umístila skupina Ibatak.

Poslední scénu s názvem **Letem světem** zahájila bluegrassová kapela **Sakrapes**. V jejich podání zazněly původní písně, ale také například bluegrassově upravená *Amerika*

od Lucie, což nebyla přímo trefa do černého. Během vystoupení

Žambochů

se zatáhla obloha a v jednu chvíli zhasla světla a z pódia byly slyšet pouze bicí.

Honza Žamboch

však zareagoval pohotově a vyšel s kytarou mezi diváky. A aby si zazpívali všichni, spustil

Na kameni kámen

. Někteří diváci se vydali za ním, a tak se mezi stoly proplétal poměrně dlouhý vláček. Po zprovoznění elektřiny Žamboši zahráli ještě několik písní, ale i podruhé se jejich hudba utopila v tichu a tmě a tentokrát se přidaly i kapky deště. Tím muselo vystoupení skončit. Pořadatelé ještě vyčkávali, jestli se přizene velká bouřka nebo se Střelícím vyhne. Na pódiu už se chystalo trio

Jananas,

ale když se bouře spustila naplno a diváci se rozutekli do domovů, festival byl předčasně ukončen a zvukaři raději rychle sbalili techniku, aby neutrpěla velké škody. O vystoupení tak kromě Jananasy přišla

Bujabéza, Kofein

i hlavní hvězda

Irena Budweiserová.

Celý festival byl naprosto dokonale zorganizován, do příštího ročníku už bude potřeba jen domluvit lepší počasí. Hlavními organizátory byli manželé **Machátovi** a bylo skvělé vidět, že si festival doslova vzali za vlastní. Kapely si nemohly vynachválit péči, jaké se jim v zákulisí dostalo, a celková atmosféra byla téměř rodinná.

I program festivalu by se dal označit jako rodinný, protože kromě hudebních vystoupení zde celé dopoledne probíhal dětský den. Dále návštěvníci mohli sledovat tesání soch přímo na místě nebo si prohlédnout výstavu fotografií a jiných výtvarných děl na radnici.